

Arrest

nr. 89 232 van 5 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding
2. de gemeente Dilsen-Stokkem, vertegenwoordigd door de burgemeester

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2012 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van *“de mondeling[e] beslissing dd. 3 oktober 2012 van de gemeente Dilsen-Stokkem tot weigering afgifte van verklaring van inschrijving overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.”*

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2012, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 oktober 2012 om 16 uur.

Gehoord het verslag van wnd. kamervoorzitter M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van attache F. MONDELAERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Volgens het verzoekschrift is verzoeker in België toegekomen als minderjarige. Hij werd vastgehouden op 30 augustus 2012 en verzoeker stelt dat hem diezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgereikt.

Verzoeker zou tegen dit bevel een beroep ingediend hebben bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 14 september 2012. Dit beroep is nog hangende.

1.2. Verzoeker die stelt in aanmerking te komen voor een gezinshereniging dient deze aanvraag in via zijn oom, volgens de door verzoeker toegevoegde stukken bij brief van 2 oktober 2012, hoewel volgens deze brief verzoeker reeds sedert mei 2011 in België verbleef. Ter terechtzitting verklaart de raadsman van de verzoeker dat de aanvraag "gezinshereniging zou zijn ingediend op 4 oktober, hetzij daags voor de repatriëring die is voor zien op 5 oktober 2012 om 18.00 uur.

1.3. Verzoeker dient op 5 oktober 2012 een vordering tot schorsing in tegen een volgens hem mondeling genomen beslissing tot weigering om de aanvraag gezinshereniging op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in ontvangst te nemen.

1.4. Er is een repatriëring voorzien op 5 oktober om 18 uur 05.

2. Onderzoek van het beroep:

Verzoeker voert aan dat hij een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend. En wijst erop dat de weigering om deze in ontvangst te nemen zijn belang schaadt. Hij wijst op het bestaan van artikel 13 EVRM en stelt dat hij het recht heeft een daadwerkelijk beroep aan te tekenen. Verzoeker suggereert dat door te pogen hem te repatriëren alvorens zijn aanvraag beantwoord was er geen sprake is van een daadwerkelijk beroep.

Daargelaten de vraag of verzoeker een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend, nu de tweede verwerende partij ten stelligste ontkent dat verzoeker zich ooit heeft aangeboden, rijst de vraag of wat verzoeker als bestreden beslissing benoemt, vatbaar is voor een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Een beroep tot nietigverklaring dient krachtens de artikel 39/1, § 1, tweede lid juncto artikel 39/2, § 2, van de vreemdelingenwet, een individuele beslissing genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot voorwerp te hebben. Hetzelfde geldt voor het indienen van een vordering tot schorsing. Voor het begrip "beslissing" of "bestuurshandeling" kan worden teruggegrepen naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft: teruggrijpend naar de onderwijls klassiek geworden definitie van het arrest Vranckx wordt bedoeld een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijziging te beletten (vaste rechtspraak: zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid in Administratieve rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, 14) (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 93).

Ook mondelinge beslissingen kunnen vatbaar zijn voor een beroep tot nietigverklaring voor zover hun bestaan en inhoud bewezen is en zij rechtsgevolgen sorteren die onmiddellijk en rechtstreeks nadeel berokkenen aan de verzoekende partij.

Er dient te worden vastgesteld dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, er geen aanwijzingen zijn dat een der verwerende partijen weigert een gedane aanvraag gezinshereniging in ontvangst te nemen, daargelaten de vraag of verzoeker een rechtsgeldige aanvraag heeft ingediend. Vastgesteld wordt dat volgens de eigen verklaringen en stukken van de verzoeker hij al sedert mei 2011 in België verblijft en desondanks wacht tot begin oktober 2012 om een aanvraag gezinshereniging in te dienen. Verzoeker toont niet aan dat een aanvraag werd ingediend, laat staan dat een werd beslist over te gaan tot het weigeren om dergelijke aanvraag in ontvangst te nemen. Gelet op het tijdstip van de indiening komt het de Raad voor dat verzoekers' wens om zijn repatriëring tegen te houden gebeurt via het trachten aan te tonen dat er een mondelinge beslissing bestaat. Verzoekers repatriëring vloeit voort uit het gegeven bevel van 30 augustus 2012 ter gelegenheid waarvan verzoeker ook werd vastgehouden. Desalniettemin laat verzoeker na stappen te ondernemen om via de geëigende procedure (voorlopige maatregelen) zijn vordering tot schorsing die betrekking heeft op een eerder gegeven bevel dat niet het voorwerp uitmaakt van huidige procedure, en waarvan de repatriëring het gevolg is, te activeren. Bovendien wordt verzoeker geacht te weten dat een repatriëring vanaf de vasthouding nakend is. Verzoeker wacht blijkbaar zelf meer dan een jaar om een aanvraag "gezinshereniging" in te dienen. Dergelijke handelswijze is niet ernstig.

Bij gebreke van het aantonen van het bestaan van een beslissing die rechtsgevolgen sorteert kan verzoeker niet op dienstige wijze de schending van artikel 13 EVRM aanvoeren, daargelaten de vaststelling dat de verwijderingsmaatregel, lees repatriëring, voortvloeit uit een gegeven bevel en niet uit wat verzoeker omschrijft als zijnde de bestreden beslissing.

Vorst wordt niet betwist ter terechtzitting dat de eerste verwerende partij buiten zake dient te worden geplaatst.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat de verzoeker het bestaan van een beslissing, die rechtsgevolgen sorteert, niet aannemelijk maakt. Bijgevolg is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN, wnd. kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

dhr. T. LEYSEN

M. BEELEN